Quid sit Vle?

2a. parta e | aptum ut pdicetr | ex q colligitr non requiri ad Vle ut actu pdicetr, sd qd aptum sit prari. Notdm tu e pdicoem dividi in nalem, et n nalem: nalis e qua signit rei na, et subditi in identicam, et directam; identica ea e in qua id d seipso prari, ut | Plato e Plato | nil n. magis na rei signit, q qd id d se ipso affrir. Directa illa e in q id qd se het ut fra s. pratum, prar d eo, qd se het ut ma s. ut Subm, ut | ho e al | nix e alba.

Prao n nalis e ea, qua rei na n signit: subditi uo in praoem s nam, s. indirectam, et in praoem ptra nam; 1a ea e, in q id qd e ma l qsi ma prar d eo, qd e fra, l qsi fra, ut | album e nix | al e ho |. 2a illa e in q nec pratum e fra nec ma subti, sd utrunq e fra alteri 3.y ut | album e dulce | dulce e album |: albedo n. n e fra dulcedis, nec dulcedo albedis, sd utraq e fra Lactis, l Saccari.

Prao aut Vlis det ee nalis, directa, ua, et affirmatua et rao e qa Vle e qdam totum potentiale, totum aut e fra suar partium. i. inferior: din ue e in ill: q. nali, directe, et ue d ill affrari det: qre reijciunt ea, qua n nalr, identice, fo, negiue, aut indirecte prantr.

3a. parta e | d ptib. | ex q colligitr ea d qq Vle prari dere ee pla entia p se, sm id noen, et roem, ut Vle in ill multipletr; dfu multiplicaois reijcitr na Da. in Personar, et una albedo diuit posa in trib. Lapidib. Defu eiusd rois reiiciunt atoga, et qua diuso mo participant Vle, ut participati coloratum, l album ab hoc albo, et Cygno. Nota Prium et Ptum in se ipsis here diusa noia roe singularitatum, nil oius here id noen rois roe eiusd no, in q uie coeunt, et qm eod mo participant.

ARTVS 5us

Cuiusmi

De Vli in grē. Q.V. 1.a Art. 5.us

Cuiusmodi sit pposita defiō, & qd in ea 1.o definiatur?

In qlibet Vli v.g. in hōe tria possum considerari point, 1.m e essia ipsa hōis, quæ dr nā substrata, seu Vle mãle; 2.m e capacitas, qm het ad eẽndum & pdicandum de inferiorib.9; 3.m dniq e relaō ad eas inferiora in qq e, & de qq prari pōt, & x.a duas ult.as acceptiões dr Vle frãlr, o rae tn driā, qd p capacitē s.' aptitudē dr Vle abs.umo, p relaōe uō relatiuum: declarari explo, qn n. legmr de qlibet cā v.g. de Sole, p considramr Solem ipsum, q dr cā mãlr, & Virtēm pducendi effūs, sm qm dr cā frãlr abs.e & deniq relaōem ad effūs, & qut sic dr cā frãlr relat.e

Diffãs q.o e qnam defiãri pp assignatam defiōem Vlis? Nā substrata? Aptudo? an relaō? Dico 1.o n defiri nā substrata s.' Vle mãle; pbr 1.o qa Vle mãle id e atq nā cōis v.g. hō, st hō n defiri p illam defiōem | Vle e illud &tc | sd p istam | hō e al rōle: | q.o &tc. Pbr 2.o qa qn cā v.g. Sol, defiri, n defiri cā mãlr, i. ipsemet Sol, sd frãlr i. sm virtem pducri- uam, & relaōem ad effūs: q.o sili &tc. Pbr 3.o qa Vlia sæpe st subiā, sæpe accentia, ut hō & Albedo, sd in dicta defiōe n fit mentio de subiā, nec de aũi: q.o n defiri nā substrata, seu Vle mãle.

Tota diffãs e & Vle frãle defiãri p aptudē? an relaōe? seu, qd id ualet, & Vle frãlr consistat in aptitudē? an in relaōe? Cā hoc dubium duæ st sniæ pbates: Vtriusq igr funtã pponenda ac sõluenda. Adrtēn tn qd & aptudo sit fundum relōis, nihilōius tam aptudo, qz relaō st frã Vlis mãlr, seu nã substratæ: eo mō, q & Virt.9 candi sit fundum relōis cæ, tn tam virt.9 candi, qz relaō in ea fundata st frã cæ mãlr sumptæ.

1.a snia

Quid sit Vle?

1.a Snia têt d.firi Vle relatiuum, ac p.in Essiam Vlis, s.c Vlitem 9sistere in relatiõe. Pbr 1.o q.a q.dq.d d.firi per aliud ẽ relatiuum, sẽd Vle d.firi p inferiora, 9 Porphyrius fateatr se nãte compulsum d.fiisse gũs p spẽm: g.o ẽe d.firi Vle relatiuum, s.c p relatiõe. R. dist. mai: sẽ relatiuum transcendens, seu sm diu, t̃ p.ritale, seu sm ẽẽ, 9cedo majori- sẽ p.ritale seu sm ẽẽ nego maiorem; q̃re 9 aptitudo Vlis sit tut põa ad suos aũs, quid mirum q.d p aliud d.fiati, q.dm p suos d.fiunt põa Physica: g.o bene põt Vle d.firi p aliud, q.ud fiati q̃ relatiuum, s.d q̃ ab.cum s.c p aptitudĩ.

Pbr 2.o Hic d.firi Vle fr̃ali, s.d fr̃ã p.pria Vlis ẽ relatião: g.o defiri Vle p relatiõe. pbr minor ex Ph.õ arẽnte Vle ẽ parte eẽ oppõ, sẽd ñ opponunt nĩ relatiue: g.o p.pria fr̃ã Vlis ẽ relatião. R. 1.o neg. min. ad p.bõem dm Aritem ñ dixisse Vle ẽ parte opponi q̃tenũs talia sit, sẽd p ordinẽ ad nr̃ãm cognitionẽm, nam Vlia sit notissima à sib.us, particularia uõ p.pinquissima: q̃re ordĩ cognitionis, prius à nob. cognoscunt partia, postea uõ Vlia, ac p.in opponunt relatiõe prioris, ẽ posterioris rñ nr̃ae cognitiõis; adde et põam ẽ aũm aliq.o mõ opponi, ẽ tn̄ põam ñ ẽẽ relatiuam. R. 2.o Vle ẽ parte opponi accĩdãlr ẽ 2.rio q̃ sic albedo opponitr nigredĩ, neq n. 1.aria rão albedis 9sistit in fr̃ali opposõe 9 nigredine.

Pbr 3.o Aptitudo ẽ fundum relatiõis: g.o aptitudo erit Vle fundale, relatião uõ fr̃ale. R. neg. 9sãm: quamuis n. aptitudo sit fundum relatiõis ñ ideo ẽ fundum Vlitis, sẽd ipsamet Vlitas fr̃ãlis, relatião uõ ẽ q.d superadditum Vliti. Roborat. Solutio, quia una fr̃ã bene põt ẽẽ fundum alteri.us ẽ tn̄ d.noiare fr̃ãlr subtm; ut põt in albedĩ, quae ẽ fundum relatiõis similitudis, ẽ tn̄ d.noiat fr̃ãlr parietem album: g. sitr ẽtc.

Pbr 4.o D. Th. ẽ Scot. aiunt p.riam Vlis f.õam ẽẽ Ens rõis, sẽd sola relatião ẽ Ens rõis: g.o ẽtc. R. neg. min. nam etiam

aptitudo

Aptido ē ens rōis, ā ǭuidem log citati AA.

Qa. Sriā, qm pbabiliorem credunt Recentiores, ait Ðu ā firi Vle absm, seu p aptitudē ǭ nā cōis infrati, ac pin Vlitem ōsistere in aptitudē. Pbr 1o. qa in ā fiōe dit poni ā fitum, sā in ā fiōe Vlis n fit mentio Relōis, sā aptitudis: go Vle ā firi p aptitudē, n uō p Relōe. R. maiorem ēē uām, qn ā fiō traditi p fiis, ā driam, n tn qn sot traditi p ōdōes funti: Vnā hac ā fiō fit in āu signato, n uō in āu exercito, qa magis explat aptitudim, qa Vlitas signat, p prium mund, qā Relāo, q. Vlitas exercet: et efficit hunc sūm: illud ēēt Relōem Vlis, qā aptum ē ēē in ptib.

Pbr 2o. qa qn ā firi cā frālī, ǭ cā in āu 1o. potius ā firi pōstas caūdi, in q fundati Relāo, qm ipsa Relāo: go sitr in Vli. R. 1o. In eo euentu n ā firi cām frālr, sā fundalr. R. 2o. Tunc ā firi cām p Relōe, si n in āu exercito saltem in āu signato, p ōdōes sā funti, ǭlis ē pōstas caūdi.

Pbr 3o. qa āus Rendi ā prāndi ā ptib si āus p prij nā Vlis, sā Ri āus n rēne Relōi, sā aptitudi: go in aptitudē ōsistit Vle frālr. R. neg. maior. nam illi āus potius st nā substratā, qten ifti cōit Vnitas ā aptitudō, qm sint āus nā Vlis frālr, ǭ Vlis ē, qa āus nā Vlis ǭ Vlis ē, ē Relāo, ǭ respicit inferiora.

Pbr 4o. qa Vle frālr ōsistit in capacitate ad pta sā hac capās potius ē aptitudō, p Relāo: go ettj. R. neg. maior. qa Vle sot fundalr ōsistit in illa capacitē n uō frālr.

Pro Ctōe huius arti addite 1o. magis placere CC. Opiōem ā Vli absō. cuius ā fiō essiālis si sumatr p aptitudē ad eūndm hac ē (Vle ē unum aptum ut in ptib insit) si sumatr p aptitudē ad prandum ē hac (Vle ē unum aptum ut de ptib prāeti. Rāo utriusq assertī ē qa ōia in serō essiālr ā firi p āus ā ōtumue pēr in Risibili, qā hoc mō desiti essialr.

|Risibile ē cō apt.9 ad videndum| sꝫ Vraq. pōa Vtis in serō dīri ꝑ āus et obium; gº Vraq. dfiri ꝑsiabr

Adite 2º. Vle relīuum sic dfiri ꝑsiali| Vle ē relatum ad partia, s.ᵗ inferiora| Pbr ga Defio ꝑsialis ea ē, quæ traditr ꝑ gūs et dīiam, sꝫ hæc ita se hēt: gº Vttj. Adite 3º. dfiōem ꝑsialem Vtis relīui nī ēē ꝑsiālem, sꝫ descriptiuam rū Vtis abs. Et rāo ē ga dunc dfio ē descript.ª qn traditr ꝑ ꝓdōes fuitī, et nī ꝑ ꝑsiam rei, sꝫ hæc ita se hēt: gº Vttj. Adite ulrō dfiōem Vtis abs. ēē descriptiuam rū Vtis relīui. Et rāo ē qa qn subta dfiūnr ꝑ suas ꝓrietēs, dfiō ē descript.ª sꝫ Vle abs.ᵗᵐ dfiri ꝑ ꝗsi ꝓrietēm, i. ꝑ relōem: gº Vttj. Quæ dōa applanda ē ad dfiōem Vtis prātis rū Vtis ad eūdm, et uice uersa.

QVÆO 2.ª
De Vnitate Vniuersalis.
ARTUS 1.us
Proponunr et explanē varia Vtūm Gā.

Quia sup. diximus Vle dēre hēre unēm, ꝑponenda sꝫ varia Vnitūm gā, ut videamus qm in se hēat, et quæ sit ꝑpālior.

Vnum apud Arīem id ē atq. indiuisum, Vnās uō id atq. indiuisio, s.ᵗ negāo diuisionis. Vnās aut duplex ē, altera dr ꝑ se, seu Vnās ꝑsiæ, quæ repitr in qlibet ente uni.9 ꝑsiæ, s.ᵗ illud sit simplex, qlis ē Deus et gā summa, s.ᵗ compōsitum, idq. aut Phyē ex mā et fā, aut Metāē ex gē et dīia. Hæc Vnās ꝑ se adhuc partitr in Vnēm frālem, et nūalem: frālis

De Vtis in grē. Qu. 2a. Art. 1us

Est indivisio rei in se ipsa, et in sua essā, quæ iterum in Vnem gricam, et spēficam dividitur: p illam Leo et Leo st unum ac id in ḡn, p hanc Species et Prūs st id in Lōa; Vnās nūalis ē indivisio singlis in se ipsa, p qm Prūs ē unum nō indivīum, et id secum. Notdm tn Vnēm f̄ralem dari ppriè in Ente reali, et positivo, impp̄riè vō et in Ente rōis, et negivo

Altera Vtās dr p acciēns, et ē ea quæ datr in Ente, qd unam essiam n̄ hēt; hæc triplex ē: 1a. tunc datr, qn id qd dr unum cstat pēb. divsi pēti V.g. Album; qa Nix in q ē albedo ē subiā ipsa, vō albedo ē qlās. 2a. tunc datr, qn id qd dr Vnum cstatr pēb. eiusd p divsi pēti carentib. nexu Physico, ut Exercitus, acervus lapidum, albedo, et dulcedo lactis, et sites quæ danr in aggregatis. 3a. deniq tunc datr, qn id quod dr unum cstat pēb. eiusd pēti, p cyā Vnione copulatis, quæ tn cūs suis spēb. complete sint n̄ efficiūnt unum p se, ut pēt in pōa c suo āu, et ēū. Omitto reliqs valde sites.

Præter vtēs nūatas alia qq datr, quæ dr Vtās præcisionis, et reqritr in sola nā cōi, q cōis ē. Pbr qa Vtās ē indivisio rei, sd nā qtenus abstracta ē divsa a suis inferiorib.: q. nā abstracta, seu cōis hēt Vtēm pcisionis: quæ dfitr, Indivisio næ in sua inferiora. Dr aut hæc Vtās privtiva, qa dār in subto apto ut dividatr, seu ad frām negatam.

Quæres 1o hæc unās sit unās p se an p acciēns? Rñ ēē p se; pbr qa reqrit in Ente unib essīæ; n̄ tn ē Vnās fr̄alis, qa unās fr̄alis ē pprietas næ, eam cseqns in oī stū, vnās vō pcisiōis solū dār in stū abstriōis, et amittitr in stū ctractionis. Non et ē unās nūalis, qa hæc reddit nām indivisitem, qd n̄ facit Vtās pcisiōis, imo reqrit subtm aptum ad divisiēm.

Ex dd collige 1o Vtēm pcisiōis ēē divsam ā sup nūātis, tunc qa fr̄alis datr in oī stū Entis, et dār ā pē rei, unitas vō pcisionis dār p ittum, et in solo stū abstractionis,

tum

Tum qa Uñas nñalis reddit Subm indisum, et oino indisite, utas vió ꝑsiois illud reddit indisum, sed n indisite.

Collē 2°. Utem ꝑsionis ēē fuṫi mixtam, pimo ꝑue: nire ꝯ utē ꝑ accens, qa n comitar nām in oī Stū: simpler tri cōire ꝯ unitē ꝑ se, qā 1.ᵖʳⁱᵘˢ effus Utis ꝑ se ē reddere Subm Uniꝰ Ꝫsiæ indisum, qd aut sit separabilis ē rāo 2.ᵃʳⁱᵃ, sed utas ꝑsionis ꝗuis separabilis sit, semꝑ invenir in Subto Uniꝰ Ꝫsiæ, 1°. ꝑ se: g°. absᵉ. dicenda ē Uñs ꝑ se, et sit ꝑ accens sm qd. Qd aut amittar ꝑ ꝯtrāem nē ꝑaꝝ refert, nam et in ꝯtinuo dar unas ꝑ se, et tn ea utas ꝑ disioem amittit, qd et pēt in composō Physiō, cuiꝰ Uñas ꝑ se amittir ꝑ separōem fīæ ā mā.

Artus 2.ᵘˢ

Qua Uñas requirat ut natura sit Utis?

Nūeris utibꝰ ingrendm ē quanam ex ill sit ꝑria ad ꝯstituendam nām Utem? Igr

Dico 1°. Unas atoqa n mō n suffit ad Ute, sed illud impedit. Pbr 1°. qa Ute dēt Rēre Ꝫsiam simpler unam, sed atoqa Rēnt Ꝫsiam simpler divisam, et sm qd unam: g°. Etꝗ. Min ꝑatet ex dfōe atoqoꝝ. Firmār qa Ute dēt ēē Unam, atoqa aut sit simpler multiplicia, ꝯ ꝑfecte n ꝑcindāt: g°. Etꝗ.

Pbr 2°. qa Ute ꝑ ꝑ se 1°. ꝑ rōe alteriꝰ dēt sbi ꝑ dñas exīas ipsi Uti, et quæ illud ꝑsentiatr n includant, nec ab eo includanr, sed atoqa n ꝯdunr ꝑ uās dñas, ꝯ ꝑsialr includanr in oibꝰ mis, ꝗꝗ ꝯdunr: g°. Utia ēē n pōunt.

Arg. Atoqa ꝑportionis ꝑriæ eād nōe et rōe participant, et ꝑdicanr d. infiōbꝰ: g°. atoqa ꝑportiōs ꝑriæ poterunt ēē Ural ac ꝑ in

Proin suffit ista Vtäs atogica. Antis pbr in Ente, qd sm id nōen et rōem participat a subia et accē. Confirmar qa Artes uarijs in tis facit Ens Vle: g. Vtäs atogica suffit ad Vle. R. neg. äns, et eius pbōem; nam Ens et sm rōem Entis inæqlr participari ab infiōb9, 9 subia sit magis Ens, q̄ accidens. Addo, rōem Entis, n pōe pscindi ab infiōb9, qa si inferiora st Entia, ut re uā st, includunr in rōi Entis. Ad confirmōem Artis dm, qn atoga facit Vtia Log sat ē qndam stitudem, n tn ꝫ uō Vli.

Dico 2º. Vtäs nu̇alis repugnat Vli. Pbr 1º. qa Vtäs nu̇alis ē pria rei singli, sd nā Vlis ē cōis: g. illi rugnat. Pbr 2º. qa Vle dēt ēē aptum ut diuidar in pta sd Vtäs nu̇alis excludit talem aptitudēm, 9 reddat nām ōio indiuisitem: g. Etc.

Dices: Vbi dar Vtäs pcisionis dar et aptudo, sd utäs nu̇alis Pri dr Vtäs pcisionis, 9 reddat eius Essiām pcisam ab Essijs alioꝝ induōꝝ, et coꝝ drijs: g. Etc. R. 1º. Vtēm nu̇alem Pri reddere eius Essiām disām ab alijs drijs, semp tn eam relinquere singlem, ac ineptam ad aptudēm. R. 2º. Vtēm nu̇alem sōt dici pōe pcisionis negiuam, 9 aptudo siungi negt, qa aptudo Vlis sōt siungir 9 utē pcisionis priuiua, quæ ē pria Vlis, q Vle ē.

Dico 3º. Vtäs fr̄alis ōio reqrir ad Vle. Pbr 1º. qa Vle dēt hēre unam Essiam, sd Vtäs fr̄alis simplr reddit nām uni9 Essiæ: g. Etc. Pbr 2º. qa nā cōis pcisa, s. sine drijs ē uerum ens, sd Vtäs ē pāo Entis: g. nā cōis, q Ens, hēt Vtēm n nu̇alem, ut pbaui: g. fr̄alem. Pbr 3º. qa Vle una simplicissima dfiōe explicari dēt, sd ad hoc reqrir, qd hēat Vtēm fr̄alem: g. Etc. Pbr minor, qa quæ carent utē fr̄ali, carent et una, et simplici dfiōe: g. Etc.

Dico 4º. Vtäs fr̄alis ad Vle n suffit. Pbr 1º. qa Vle n mō ē unum in se, sd et unum ab infiōb9 pcisum, sd Vtäs fr̄alis n suffit ut illud pcindat ab inferiōb9: g. Etc. Pbr 2º. qa Vtäs sufficiens ad Vle n repitr in singlib9, alioq

ca

De Vnitate Vtis.

ea faceret, Vtia: sed Vtas fralis ad inferiora descendit cum na, cuius e proprietas, et in illis multiplicatur, quam na ipsa: g. Vtas.

Ob. 1°. cum Scot. et aliis asentib. istam utem sufficere ad Vte. Illa parta |Vnum| sol exprit utem fralem: g. haec suffit ad Vte. R. 1°. neg. ans, qa, Vnum, in dfoe Vtis et exprit utem pcisionis, qut abstrahit a negiua et priuiua, quae tn per sequentem partam |aptum| dtrati ad priuiuam, quae e ppria Vtis per tate.

R. 2°. Per partam |Vnum| et ante dtroem parte |aptum| exprimi Vtem pcisionis priuiuam; et rao e qa in dfoe n suffit qd aliqd supponati, sed requiti qd totum exprati: in dfoe n cois n suffit qd supponati at, et sol exprati rote, sd totum det expii: g. illud |Vnum| qd poniti in dfoe Vtis exprit oem Vtem ad illud imme requitam, quae e Vtas pcisionis.

R. 3°. Per partam |Vnum| expri Vtem fralem frali, implicite uo expri Vtem pcisionis; et rao e qa na cois n pot here Vtem fralem, et aptitudem, qn sit heat Vtem pcisionis. Inferes: g. et suffiet exprire solam aptitudem, et ex ea colligati Vtas fralis. R. e neg. illoem, cuius rao e qa dati aliqd aptum, qd tn n sit Vnum Vte frali; ut pit in atogo, qd aptum e ee in multis, et d illis prari, et tn careat Vte frali, et una esia simpler.

Ob. 2°. e eod Scot.. Vtas, quae suffit ad Vte n repugnat communicabilitati na cois ad inferiora, sd sola Vtas fralis huic communicabilitati n rugnat: g. suffit ad Vte. R. 1°. neg. min. nam et Vti pcisionis n rugnat communicabilitas. R. 2°. desting. maior. Vtas, quae suffit ad Vte n rugnat communicabilitati ubicumque ea Vtas deti, ncedo maiorem: Vna e Vtas fralis deti et in Stu sois, et illi in tali Stu rugnet communicabilitas, sequti n suffire ad Vte, sicut dari pot in na n Vti: at uo ubicumque dati Vtas pcisionis, semper dati communicabilitas.

Inst. Tam Vtas pcisionis, quam aptitudo sunt proprietes Vtis:

g°

De Vtē in grē. Q. V. 2a Art. 2us

Q. ɔ illo descendunt ad inferiora. R. dist. āns: Sī ɔprietēs Vtis
quā Vte ē, ɔcedo āns; sī ɔprietēs Vtis q̄ nā quaed ē nego āns: so-
lā aut ɔprietēs nāe q̄ nā ē descendunt ad inferiora. Quaereretr
si Vtās et aptudo n̄ descendunt ɔ Vti qn̄ hoc ɔtiti, qd fit ī illis.
R. ɔcedi, ad eum mūm, q̄ qntās bipalmaris ante diuisioem hēt ap-
tudem, et Vtēm, ut diuidatr in duas palmares, quae tn Vtās, et aptudo,
accedente diuisiōe ɔtrduntr, qd uidetr ēē ɔprium ɔīaz negiuaz, quae ordānr
ad diuisiem.

Ob. 3o Vtās frālis semp hēt adiunctam aptudēm, in q̄
Vte xa bonam sniam, fratr ɔsistit: go ē ɔpria Vtis. Pbo āns: Vti
frāli n̄ rugnat cōicabilitās, se capās dicōmunicationem: go ettq. R.
neg. āns; ad pbōem dico Vti frāli qndiu ē in nā cōi n̄ rugnare cōi-
cabilitēm, illi tn rugnare qn̄ ɔtitr ad inferiora, qa nā ɔcta, seu
facta singlis, ɔ iam sit ɔtrāta mēt incōicabilis.

Dico 5o Vtās ɔcisionis priuiua ē ɔpria rei Vtis, q̄
Vtis ē. Pbr 1o ab exclusiōe aliaz Vtūm. Pbr 2o. qa nā Vtis n̄ sōt dēt
ēē una in ēssīa, qd illi ɔstat Vtās frālis, sd ēt una ɔcisa ab in-
friōbs, in qq āpē rei ē mutplex, sd Vtās ɔcisionis hoc illi praestat:
go ē ɔpria Vtis. Pbr 3o Ido Vtās frālis n̄ ē ɔpria Vtis, qa cōicatr
infriōbs, sd Vtās ɔcisionis infriōbs n̄ cōicatr: go ettq.

Pbr 4o. qa Vtās Vtis, ɔ sit priuiua semp dēt dari
ɔ aptudē ad frām negatam, sd sola Vtās ɔcisionis hoc hēt: go so-
la ea ē ɔpria Vtis. Pbr min. qa nā Vtis sōt qndiu ē indiuisa dēt
aptudēm ad diuisioem, qd iam monstraui expto tabulae, sd nā diti sit cum
Vtē frāli in infriora, et ɔ Vtē ɔcisionis semp ē indiuisa: go sola Vtās ɔcisionis
ē semp ɔiuncta ɔ aptitudē.

Arg. Ido Vtās ɔcisionis ē ɔpria Vtis, qa negat diuisioem
in singlia, sd ēt Vtās nuālis negat diuisioem in singlia: go et Vtās nuā-
lis erit ɔpria Vtis. R. Vtēm ɔcisionis n̄ ēē ɔpriam Vtis ex eo sōl
qd neget diuisioēm in singlia, sd ex eo qd neget talem diuisioēm tanq
in inferiora, et qd ɔ sit priuiua neget diuisioēm pōitem: Vtās uero
nuālis

Q. V. 3.ª De Aptitudine Vtis.

Nualis neq negat divisiem in singtia tanqm in inferiora, neque
ꝯ sit oio negita, negat divisiem poitem.

QVÆO 3.ª
De Aptitudine Vtis.
ARTVS 1.us

V. Quisnam sit äus aptudis Vtis?

Vte, 2.º eius ꝯfioim, n mö dir ëe unum divisum ab infiöbꝰ, sd et dir ëe aptum, s.º hëre aptudim ut sit in itt, ꝯ ꝯ itt präri. In ꝯsenti igr Quaöe pscrutabimr qdnam sit ëae Aptitudo: ꝯ uö aptudo sit quæt pöa Logä, ꝯ pöa rite cogiatr ꝑ suos äus, a qq spëficatr, ingrimꝰ quisnam sit äus istiꝰ aptudis. Aptitudo duplex e, 1.ª ad ꝯsendum, 2.ª ad prändm: mö sol agimꝰ ꝯ 1.ª ae ꝯ eius äu, qa ex eius cognie alia facile cogietr.

Vte dupli mö pot ëi in infiöbꝰ: 1.º ꝑ Identitim, q mëante nä cöis ꝯ infiöbꝰ Identificatr: 2.º ꝑ extiam, q mëante nä ä pi rei existit in infiöbꝰ. Diffiäs mö e Vti. Extia an Identäs sit ꝑpriꝰ ꝯ 1.arius äus aptudis Vtis.

Dico 1.º Propriꝰ ꝯ 1.arius äus Aptudis Vtis e Identäs. Est ꝯ D. Th., ꝯ eius discipulos. Pbr 1.º qa ille e ꝑpriꝰ äus Aptudis Vtis, q posö nä Vtis ꝯ infiöbꝰ affrärë pöt, sd posä sola Identë, et ante öem Extiam nä Vtis affräri pöt ꝯ infiöbꝰ: gº Etq. Pbo min. qa Al. Hö, Risle, ꝯ Visibile ante Extiam pöunt affräri ꝯ Antichristo, ex eo qd ëae 4.ª präta ëant ꝯnexëm näriam ꝯ illo: gº Etq. Pbr et in 5.º Vti, ꝯ q dubium ëi poterat, qa si ꝑ impiite in 5.º Vti daretr Identäs ante Extiam, pöet dictum Vte ꝯ inferiöbꝰ präri: gº signum e qd Identäs sit 1.arius äus Aptitudinis Vtis.

Dices:

De Vlis in cōē. Q. V. 3.ª Art. 1.us

Dices: Omnia fere Vlia sūt oēs suos inferiores: g.º quamvis dicant Identitem ꝯ illis, n̄ poterunt de illis praedicari; quia nō pōt in Gē, Dīa, Proprio, et Accī; quae n̄ dicunt totum Subtm: imo et in Spē, quae n̄ dicit Dīam Individuantem. Pbo igr. ꝯsām, qa pars n̄ praedicatur de toto, n̄. n. dicimus | Prius ē mā | Prius ē frā. | R. Vlia assignata de in re sint oēs, tn in mō praedicandi se habere per mōdum totius, praesertim ꝯ de Connotato dicant totam Espam inferiorem, quamvis eam n̄ dicant de frāli. Ad pbōem dico et pōm praedicari pōe de toto, si accommodentur tn̄, ut si prāo sit per mōdum adjacentis hoc mō | Prius ē materiatus | Prius ē fr.ātus | &c.

Pbo 2.º qa Vlia essentialia per se et essentialr, necessarium uō necessario ē in inferioribus, sed nulla res creata per se, essentialr, aut necessario existit: g.º talia Vlia n̄ sūt in inferioribus rōe extiae, sed identitis essentialis, et necessariae. Dices. Saltem āus Quinti Vlis erit Extiā; pbo instiām: qa 5.m Vle n̄ pōt affirmari de inferioribus, qn prius existat in illis a pē rei, v.g. album neqt affirmari de Prō, qn prius Albedo extat in Prō: R. neg. instiām: ad pbōem dico Extiam in 5.º Vli requiri ut ꝯdōem ad verificatiōem prāois: et rāo huius postitis ē, qa ꝯ Accidens ex se sit indiferens ad hoc et illud Subtm, eoque ad nullum speālr determinatum, indiget sui Extia ut ad hoc potius, quam ad illud determinetur, ac de hoc potius quam de illo praedicetur.

Ob. 1.º Phus explanavit Aptitudem per Extiam: g.º credidit eam ēē actum Vlis. R. neg. ꝯsām, qa Phus explanavit Aptitudem Vlis per āum nobis notiorem.

Ob. 2.º Si Identitas ē āus Aptitudinis ꝯ Identitas in 4.or prioribus Vlibus semper fuerit ab aeterno, potius dicendum eēt Vle per āum, qui semper fuit, quam per Aptitudem, quae numquam fuit. R. dari duas Identitates Nāe Vlis ꝯ inferioribus, 1.a ē ipsismet Nāe secundum se, quae pōt dici mālis: 2.a ē Nāe Vlis, qua Vlis, et pōt dici Identitas frālis. Unde fateor Identitem illam mālem in Vlibus assignatis fuisse ab aeterno, Identitem uō frālem sōt dari qn Nā quae prius ꝯtā fuit ut causa per illum, āulr ꝯsigitur ut ꝯcta per eundem illum: quare cum

De Aptitudine Vtis

Cum nā sol sit Vtis ōtens ōupiti ōisa, ō ut ōisa sit apta, ut ōlati ō ōdentem ōālem, bene ōfitr ō Aptidem.

Dico 2.º extriā in g.º Vti ē ōdio regsita ad ōdentem. Pbr qa g.m Vte n̄ cōit infiob.ᵈ nī rōe frā singlis, Albedis V.g. quæ extit in subtis: g.º ettj.

Artus 2.us

De Aptitudine Vtis.

Aptitudo Vtis ē instar pōæ; ō uō pōæ, quæ sint posiuæ ō physicæ, quæ aut negiuæ ō Logæ, Vt repugnā, quærendr mō ē Q. Aptido Vtis sit pōa pōsiua, an negiua?

Dico ioz ēē pōam negiuam, i. rugnām Vt Vte sit in infiob.ᵈ Pbr 1.º qa nā tōis n̄ disguitr reali ab infiob.ᵈ, ō sit id ā pē rei ō itt: g.º n̄ ēēt pōam posiuām ad ēendm in itt; pbr ōā, qa nit ad se ipsum ēēt pōam posiuam ō se 1.º Pbr 2.º quia Aptido Vtis ē pōa ad ēendm in infiob.ᵈ ō sui disiōem, sd nit ad sui disiōem ēēt pōam realem ō posiuam, sd solam negiuam, seu rugnam, ut cernitr in Tabula: g.º ettj.

Pbr 3.º qa hæc Aptido cōit Vti ō solam opōem illus, sd nit posiuum reale pendet ab opōe illus: g.º ettj. Firmatr qa Entia posiua mutplanda n̄ st sine nāe, sd Vte satis ittigr ā pem ō rugnam: g.º ettj. Nec dicas nām Vtem ultra Aptidem seu Nonrugnam ēēre pōsiuam inclinaōem, hoc n. fūm ōiō ē; qd si fateamr adhuc nit pbr: nam qn quæ res ē magis apta, q.º alia, id n̄ quenit a solis rugnijs frāli, ō n. sint Entia negiua n̄ suscipiunt magis ō min.ᵈ, sd ā funtō. Nec iter dicas pōam frāli dicere ōensōem ad āum, ali n. n̄ dareti pōa neutra, nec violenta.

D.ᵉ hanc Cōem Ob. 1.º Xᵃ Artem āus ō pōa sunt in

De Visi in Grē. Q.V. 3a Art. 2us

In eod gē, sd āus aptudij Vlis ē pōsiuus: gº V aptudo. Rt. 1º Artem sol velle dicere rem in āu, et in pōa ēē in eod gē prāti, et pōtali: Vt pēt in Ante Cristo, q tam pōtus qº āualiz ē in eod gnto subiae, et in eod gē atis V.g. Rt. 2º Artem ūsuisse dicere āum et pōam ēē in eod gē ālitis, qt cerniti in ittu, et eius pōi. Rt. 3º velle dicere āum et pōam ēē in eod gē spēficois, nam pōa et āus Videndi spēficanī, sº disqunī p ēd Visite gricum.

Ob. 2º: Aus pōsiuus dēt puenire ab aliq pōa pōsiua, sd āus Vlis, i. ſdentās ē pōsiua: gº Vl Aptudo pōsiua ē. Rt. 1º negando maiorem, qa res anteqº existant ſēnt rrūgniam ad existentm, et tn̄ extia, quae ē āus istius rrūgniae ē pōsiuus. Rt. 2º dest. maior. Aus pōsiuus dēt puenire à pōa pōsiua, si eāe pyce influat in āum, ſcedo maiorem: si influat sol Logē, ut influit Aptudo in ſdentem, neg. maior: qt pēt exēplo āus Visiois pōsiuae in tabula, in qm rrūgnia ad Visioem influit sol Logē. Rt. 3º āum pyium dēre pcedere à pōa pyca, p fiālr, p funtalr: fiālr, ut pcedit ittō ab ittu: funtalr, ut pcedit Visio ab ente tabulae.

Ob. 3º Vle fiālr pº meliorem snīam ſsistit in Aptudē: gº si Aptudo ē qd negiuum, Vle fiālr erit qd nēgiuum. Rt. ſdendo totum.

Ob. 4º Si Aptudo ē negāo, dēt fundari in aliq pōsiuo, ꝯ ē Artem prior sit affrāo, qº negāo, sd eōe pōsiuum neqt ēē nā Vlis: gº ē aliqd pōsiuum ab ea distūm: gº eōe quodcumqe ē erit pōa Vlis pōsiua. Rt. neg. min. qa talis Aptudo fundari in nā Vli, qm ānoiat: nam et Deo ipsi cōeunt multa rrūgniae, ut sl sit Cognit9, amat9, et sitis, quae immē fundanr in Deo.

Inst. Si Aptudo fundari immē in nā Vli, illam comitabiti in si Stu, et in Stū ꝯōis. Rt. neg. Instiam: tum qa ea sol comitanr semp nām, quae fundanr in ea, qtnā ē, r uō q Vlis ē, tum qa negāo fit adueniente fiā negata, ut pēt in

De Aptitudine Vtis.

In rŭgnia Tabulæ, et in caria uis. in cælo adueniente iusu

Ob. 5º. Si Aptitudo Vtis ēēt negāo, negaret rŭgniam ad tendm in multis, sd hæc rŭgnia et ē negāo: g. dabit negāo negōis. R. 1º. Nullum id eē inconueniens, cum D. Th. & alios, qs refert, nec repbat Suarius in Metha disp. 4. Sect. 1ª. nº. 20: Nam vnās cfātis in Prō, ultra alia, et negat n lapidem: ꝫ Prūs n mō sit Rationis, sd et n lapis. R. 2º. neg. min., nam rŭgnia ad tendm in multis, l ē ipsamet singtās funtāli, l ē Relāo Rugnia frāli: Vtrunq aūt ē positiuum: qdm Aptitudo subiæ ad Susipienda Vria n negat ineptitudm, sd positiuam Relōem rŭgniæ, l eius funtum.

P nrām Sniam Stat et Doctor Fonseca tom. 2. Methæ. Lib. 5. C. 28. q. 4. Sect. 2, qtend aiit Aptitudm Vtis eē mūm qdam eendi positiuum, sd purum, pōatem, & separatem, uocat hunc mūm purum, qa minorem eēt Entem, qz alij mi; pōatem, qa nec dati aū, nec pōt dari a pē rei, sd cōit nāe abstractæ, qtend abstracta ē; separatem uō, qa qas āmittit p Sōem nāe: q suam Sniam explat explo alterius mi, quem noscit in effū, qndiu ē in cā ante qz ab ea pducati, qm tri p realem pductionem amittit.

Sed p talem mūm in hunc mūm argōi 1º. Ens reale ē illud, qd pōt extere, sd tal mūs (ut fateti Fonseca) nunq pōt aū extere: gº. n ē realis, sd fictitius. Nec pōt rēri talem mūm extere p suum funtum, i. p nām cui cōit: sequereti n. qt Ens rōis eē Ens reale, ꝫ eius funtum aliqn reale sit, & reali extat. Argōi 2º. qa mūs ille, q effūs ē in cā fictitius ē: l n. eēt in effū, l in cā, sd n ē in effū, ꝫ adhuc n extat, neq in cā, ꝫ in ea sufficiat Virtus ad pducendm effūm: gº. fictitius ē ille mūs.

Artus 3.us

Quotuplex

De Vtis in Grē. Qu. 3.a Art. 3.us

Quotuplex sit Aptitudo Vtis?

Sit Co: Aptitudo Vtis ē duplex, altera ad cēndm, altera ad prāndm; Pbr ga pōæ negūæ, sicut negōēs, & priuōēs mutplant p frās negatas, sed frā negata Aptitudis ad Essendum ē diūsa à frā negata Aptud.is ad prāndum: go. Cts. Pbo min. qa Aptudo ad cēndm negat rugniam ad cēndm in multis, Aptudo uō ad prāndm rugniam ad prāndm de multis: go. Cts.

Ob. 1o. Pōa, p sublata Aptud.e ad cēndm, poniti et p tolliti Aptudo ad prāndum: go. Vnica suffit ad negandam utramque rugniam. Rl. poni, p tolli tāli, 2rio & xsequutiuē, n uō tāli & 1ario: qtm posā p sublata essia rei, poniti, p tolliti eius pprietas.

Ob. 2o: Quan āus sit subordāti, ita ut un.9 queniat mēante alio, unica pōa ad illos suffit, ut pēt in Sole, q ead pōa pducit Lucem & calorem; in aīa, quæ ead illu apprendit, iudicat, & discurrit; mā 1.a quæ ead pōa recipit frās subiāles & acciāles, & sic de aliis, sed āus prāndi subōrdati āui cēndi, & quenit mēante illo: go. Vnica Aptudo ad Vtrunq suffit. Rl. 1o. ad maiorem, tunc suffire unicam pōam ad diūsos āus subōrdatos, qn ōes induunt eand rōem frālem, ut āus illus, p qn 2.us āus quenit ex 1o. sine noua applicōe pōæ, ut cerniti in pductiōe caloris & Lucis sine noua applicōe pōæ Solis, āus uō prāndi, & cēndi induunt diūsas rōes frāles, nec un.9 ex alio quenit sine immā, & noua pōæ applicōe.

Rl. 2o, maiorem sol ē uām in pōis pph(ys)icis posi=uis, n uō in Logis & negūis, q tæ facili.9 mutplem, qt in adducūs Exōtis ad rōem quinciti: Et n. in aīa unus dēri Meitus ad tres pōes assignatas, in Sole unā pōa actiua ad Lucem & calorem, & in mā 1.a una pōa passiua ad frās, tri illus, Sol, & Mā 1.a tot cēnt rugnias, qt pducunt Effūs.

Quāo

De Aptitudine Vlis.

Quæo hic ē pōt an Aptudo Vlis dīdati in pxām, et rōtam? Hac quæo ā nob. excitatr occaōe Scoti arentis nām cōem, ut talem hēre Aptudem pxām, rctam uō, illam hēre rōtam, et impeditam p drias; cuiꝰ Doctoris fundā pono et solvo, illico ad ueām dōam pgressurꝰ.

Pbat Scotꝰ suam opiōem 1º. qa qtm mā 1ª. ītrāti p frās, ita et nā cōis p drias, sd mā 1ª. et sub una frā ɔseruat capacitēm, sᵉ aptudem rotam, et impeditam ad alias: gº et nā rcta per unam drīam hēbit Aptudem rotam sive impeditam ad alias. R. illud qtm ñ ēe ōio æqle. Nīsōiꝰ ad ɔām assigno dišam rōēm. qa mā 1ª. existens ead nō, et singlis, alr dispōsa pōt separari ab una frā, et aliam atq aliam de nouo recipere, Vnd benedr hēre Aptudēm rōtam sᵉ impeditam: at uō nā rcta, et facta singlis p unam drīam, nec dinitꝰ ab ea pōt realr separari, et p aliam ɔhi.

Inst. Licet nā rcta et singlis ñ pōt ɔhi p aliam drīam, poterit tn̄ abstrahi p itlum a Dria, qm āulr hēt, et postq fuerit abstracta poterit iterū ɔhi ad aliam. R. Ex hoc sol pbari nām rctam hēre Aptudēm ut abstraatr, ñ uō illam hēre rōtam ut ɔhatr p alias drias, qa ad hoc debat pōe pseuerando singlis exuere hanc drīam, et alias recipe, ut ɔgit in hac nō mā 1ª. quo pōt amittere hanc frām, et alias recipe.

Pbat 2º. Pōa bene colligitr ex āu, sd nā āu ē in ptibꝰ: g hēt pōam sᵉ Aptudēm ut sit in itt. R. explāndo maiorem, sd ex āu colligi pōam pportionatam ipsi āui: Vnd ɔ āus nā rcta sit ōio singlis, et ita determātꝰ ad hanc nō drīam, ut nullam aliam admittere possit nec dinitꝰ, bene colligit hēre Aptudēm pxām ad singlem drīam, ñ uō rōtam ad oēs; Vt itligatr solūo notdm ōio ē nām rctam ɔ ptibꝰ drijs ñ ēe unam, sd multiplicem, sᵉ dišam et ita dišam, ut qualibet ñ mō careat Aptudine ad alias drias, sd et hēat rugniam ad illas.

Dices: Aggregatum illaꝝ Aptudūm pfarium erit Aptudo

De Vlis in Gñe. Q. V. 3ª Art. 3us

Aptitudo Universalitatis remota. R. negando assumptum, qa ɔ Vle sit unum tn, et unam dicat Unitem Ↄusionis, eius Aptitudo det ee una et n multiplex. Dices iter: in qlibet ptaridar una pars Aptudis Vlis ad essendum in ptib9. R. iter negando assumptum, nulla n. ex itt Aptudib9 ptarib9 pot ee pars Aptudis Vlis; et rao e qa qualibet ex itt Aptudib9 ptarib9 e veluti Eterogenia, ɔ quolibet ita sit ad divisum no aum, ut nulla sit ad oes: at uo Aptudo Vlis e Tuti Homogenia, indiscriminatim inclinans naim Vlem ad oia partia, qre eius pes Eoc et Eere derent.

Obat 3º itt Scot. Na qn e sita Eet Vtem fralem, sd qd Eet Vtem fralem e coicate: g. na sita ad Eue e coicatis. R. dist. min. qd Eet Vtem fralem e coicate si sit coe et separatum a driis, concedo minorem: si sit p singte, et iunctum ɔ driis nego minorem; na uo sita singtis oio e, et ado iuncta ɔ certa dria, ut aliam nec divit9 pot recipe.

Inst. Na sita ut sic Eet funtum, sº e apta pxe ut abstrahati, et ut postea heat Aptudim pxam ad essendum in ptib9 gº illud funtum, sº Aptudo pxa ad abstraoem erit Aptudo rota ad Vle. R. neg. 2sam: qa illud funtum, sº Aptudo sot e ad abstroem, quo oppiti Identi: g. negt ee Aptudo rota ad Vle; qd pbo expto mel, si sit Eeret oes fras, Eec n. ma ut sic, Eeret Aptudim ad separoem oium fraz, q separoe posa meret ɔ Aptudi pxa ad aliam iunctionem ɔ itt: quo tn Aptudo pxa ad separoem nullo mo e rota ad iunctionem, ɔ coniunctio, et separao sint aus oppasi, et rotum det Eere aliqn ordem ad illud, ad qd e rotum: gº sitr &c.

Va igr Eo e: Na sita n Eet Aptiem rotam Vlis ut sit in ptib9. Pbr 1º qa Eec no na singtis Pri v. g. e ado detrata ad Prum, ut nec divit9 pot ee in Pto, alijsue Indiuis, nec e apta ad Eendum in multis, ɔ sit oio singtis: gº nullam Eet Aptiem, nec et rotam. Huic funt Plent Scotiste naturam

singrem